ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ ΓΙΑ ΘΑΝΑΤΟ ΝΕΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΣΚΟΥΛΑ

Μάνα, το ξέρω , ότι κι αν πω η αλήθεια δεν αλλάζει
στο νου θα περιφέρεται και θα τονε τρομάζει

μάλλον το κλάμμα το σπερνό είναι πια μια συνήθεια
αφού ανοίχτηκε πληγή πολύ βαθιά στα στήθια

στο νέϊκό σου πρόσωπο ζωγραφισμένη η θλίψη
που΄ναι ο αέρας τση χαράς δα μπλιό για να φυσήξει

μαζί ντου ο γιός την ήπηρε ο ομορφοκανακάρης
και μόνο αν τρέξεις πίσω του μπορείς να τηνε πάρεις

ένα τον είχε τον είχε τον αθό η νερατζά στη μέση
μα ήπεσε και μαράθηκε πριν βάλει αρχή να δέσει

όσο κι αν το καλοσκεφτώ όπως κι αν το γυρίσω
Εκείνος που τον ήπεψε εδά τον πήρε πίσω

δίπλα σου έναν άγγελο είχες δεκάξι χρόνια
μα όταν ξαναπαντήξετε θα' στε μαζί αιώνια

Άδικο μόνο μην Τον πεις, είναι μεγάλο ψέμα
κι η Παναγιά πολλά παιδιά δεν είχε, μόνο ένα…

Υπομονή και δύναμη, ελπίδα και κουράγιο
να' χετε να παλέψετε τον πόνο αυτό, και Άγιο

το μόνο απού κατάλαβα στον κόσμο αυτό και είδα
είναι ότι δεν ζει κανείς άμα δεν έχει ελπίδα

γιάντα, Όνομα, το χαμόγελο που 'δινες τω γονιώ σου
έβγαινε μελαγχολικό πάντα στο πρόσωπό σου;

πάει ένας χρόνος Όνομα μου που έφυγες μακριά μου
μα ο χρόνος είναι ανίκανος να γιάνει την καρδιά μου

Όνομα μου, φίλε παιδικέ, σε έχω στην καρδιά μου
και λείπεις μου τόσο πολύ δα που 'φυγες μακριά μου

Όνομα μου, σου 'τανε γραφτό, λένε μου, να ποθάνεις,
μα τη δική μου συμφορά σε ποια μεριά τη βάνεις:

οντέ μου το πρωτόπανε πως θελα το πιστέψω
πως ήπρεπε τον υστερνό χαιρετισμό να πέψω...

ήτανε ξημερώματα στις δύο του Φλεβάρη
οντεν εθέλησε ο Θεός κοντά Του να σε πάρει

CLICK-NE.GR

ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ ΓΙΑ ΘΑΝΑΤΟ ΝΕΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΣΚΟΥΛΑ

Όνομα μου, εκιά που είσαι δα δε θα ξομένεις μόνος
θα νέχεις δάκρυα συντροφιά, τση μάνας σου ο πόνος

οι γεδικοί σου συγγενείς στο πένθος βυθιστήκαν
τραγούδια, γέλια και χαρές παράμερα τ' αφήκαν

καμάρι ήταν τση μάνας σου το μπόι σου τ' αντρίκειο
γιάηντα μας ήφυγες μακριά, Θε μου, δεν είναι δίκιο...

ο θάνατός σου ο τραγικός δε θα περάσει έτσι
μάλλον πως θα 'ρθουνε πολλοί στο Χάροντα πεσκέσι

Χάρε, γιάντα τον ήπηρες που ΄ταν ωσάν τη βιόλα
με την καλύτερη καρδιά και τέλειος σε όλα;

πως άντεξε η μάνα σου τον άδικο χαμό σου
μπροστά της σαν σε φέρανε στο νεκροκρέβατό σου;

πως μπόρεσε ο παππούλης σου να δει τον εγγονό του
να τονε κατεβάζουνε στον τάφο το δικό του;

του γάμου σου τα λούλουδα περίμενε η γιαγιά σου
και να 'χεις νύφη δίπλα σου κι όχι τα τραύματά σου...

πως την αποχωρίστηκες, Όνομα, την αδερφή σου,
που την αγάπαγες πολύ η τη μονάκριβή σου;

πως την αποχωρίστηκες απού δεν είχες άλλη
και δα θα νείναι μοναχή στου πόνου τ΄ ακρογιάλι...

το μόνο εδά, απού μπορώ, μέχρι να ζω να κάνω
είναι από τη σκέψη μου λεπτό να μη σε βγάνω

θαύματα , Όνομα, γίνονται μετά το μισεμό σου
μας δείχνεις πως δε μας ξεχνάς κι είμαστε στο μυαλό σου

ποιος ξέρει πόση δύναμη θα έχεις αποκτήσει,
ποια θέση δίπλα στο θεό θα έχεις κατακτήσει

νόμιμος , πλέον , κάτοχος, στα μυστικά Του θα 'σαι
Όνομα και γι' αυτό να μην παραπονάσαι

ξεχωριστό 'ταν το κορμί που μπήκε στο μνημείο
γι' αυτό και δεν το άγγιξε το χιόνι και το κρύο

ήταν στις δεκατέσσερις ξημέρωμα Φλεβάρη
όντε ν εθέλησε ο Θεός κοντά Του να σε πάρει

CLICK-NE.GR

ήσουν τριάντα εφτά χρονών κι ήσουν νέος ακόμη
κι άμα δε σ' έπαιρνε ο Θεός μέναν ακόμα χρόνοι..

του πεθερού, της πεθεράς , κι όλων των εδικώ σου,
τον πόνο δεν τον γιαίνει μπλιό ένα χαμόγελό σου

να μπόριε η αγάπη μας και να' χαμε το θάρρος,
να γλίτωνες σα ζύγωσε το πέρασμά του ο Χάρος

νωρίς Όνομα μας άφησες κι έφυγες γι' άλλα μέρη
όμως αν έχουν ομορφιές άνθρωπος δεν το ξέρει

μακάρι να περνάς καλά, να ζεις ευτυχισμένα
κι η σκέψη μας παντοτινά θα 'ναι κοντά σε σένα

από αυτή που' χες εσύ μες την ψυχή γαλήνη
να 'δινε σ' όλους ο θεός άνθρωπος να μη μείνει

αφού για πάντα στο εξής θα βρίσκεσαι μακριά μας
φρόντισε μόνο να' ρχεσαι μέσα στα όνειρά μας

στο όνειρο όποιος σε δει θα τ' απαλύνει ο πόνος
μα την πληγή του χωρισμού δε θα τη σβήσει ο χρόνος

πάνω στον αποχωρισμό λιγάνανε οι χτύποι
η τση καρδιάς κι εθάρρεψα πως δε γροικούνται ντίπι

πέταξες, χελιδόνι μου, δεκάξι του Φλεβάρη
όσο κι αν αντιστάθηκες ήθελε να σε πάρει

δεν τα λυπήθηκες, Όνομα, τα είκοσί σου χρόνια
κι έφυγες πάνω που 'ρχονταν τ' άλλα τα χελιδόνια

Όνομα μου είναι αδύνατο και πως θα το πιστέψω
πως σ΄ ότι ονειρευόσαστε έχετε πέσει έξω

και το Όνομα_κοπέλας_του σου κάθεται μονάχο σε μιαν άκρη
και συμπληρώνει την κενή τη μοναξιά με δάκρυ

ήσουνα εσύ η πρώτη τζη αγάπη, η πιο μεγάλη
ώστε να ζει μες την καρδιά, λέει, δε βάνει άλλη

κι αν κρατηθεί ο λόγος τση θα σμίξετε για πάντα
σα θα βρεθεί και το Όνομα_κοπέλας_του στην εδική σου μπάντα

CLICK-NE.GR